

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Obdo/28/2014
Identifikačné číslo spisu:	7311212159
Dátum vydania rozhodnutia:	25.02.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Veselá Zemaníková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:7311212159.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: Róbert Schrötter, Krčméryho č. 8/12, Spišská Nová Ves, IČO: 41 690 320, zast. JUDr. Anton Hencovský & spol. Košice, Františkánska č. 3, proti žalovanému: Obec Kojšov, IČO: 00 329 258, zast. PUCHALLA & partners s. r. o. Košice, Kmeťova č. 24, o zaplatenie 193 626,57 Eur s príslušenstvom na dovolanie žalovaného proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach č. k. 3Cob/172/2013-177, 7611212159 zo dňa 20. decembra 2013 jednomyseľne, takto

rozhodol:

- I. Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalovaného o d m i e t a .
- II. Žalobcovi trovy dovolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

Okresný súd Spišská Nová Ves rozsudkom č. k. 15Cb/61/2011-132 zo dňa 19. 02. 2013 rozhodol tak, že žalobu o zaplatenie sumy 193 626,58 Eur s príslušenstvom zamietol.

V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že žalobca sa domáhal zaplatenia faktúr čísiel uvedených v odôvodnení rozsudku, v sumárnej výške 193 626,58 Eur, ktorými vyúčtoval časť ceny za vykonanie diela na základe Zmluvy o dielo na zhotovenie stavby č. 02/05/2009 zo dňa 31. 05. 2009. Cítoval ustanovenie § 324 ods. 1 Obchodného zákonníka, § 330 ods. 3 Obchodného zákonníka a konštatoval, že s názorom žalobcu, že žalovaný uhradenie spornej sumy nepreukázal, sa nestotožnil. Súd sa stotožnil s tvrdením žalovaného, že v zmysle § 330 Obchodného zákonníka pri viacerých záväzkoch, ktoré voči žalobcovi mal, poskytol mu peniaze skôr splatného záväzku, teda záväzku, ktorý mu vyplýval zo Zmluvy o dielo. Súd nebral do úvahy svedeckú výpoveď bývalého starostu žalovaného, pretože bola nelogická, keď tvrdil, že spojil platbu spornej faktúry s úhradou pôžičky tvrdiac, že platby zo dňa 28. 10. 2010 predstavovali vrátenie pôžičky podľa čl. I. bod 2 Zmluvy o pôžičke, pretože obsahom tohto článku bolo určenie účelu, na ktorý bola pôžička poskytnutá. Konajúci súd konštatoval, že bývalý starosta ako svedok nedokázal zdôvodniť, z akého dôvodu zaslal žalobcovi väčšiu sumu, než mu bola požičaná, ktorá predstavovala súčet fakturovaných súm žalovaného za vykonané práce na diele, z ktorého dôvodu súd žalobu zamietol.

O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O. s. p.

O odvolaní žalobcu, proti tomuto rozsudku Krajský súd Košice uznesením č. k. 3Cob/172/2013-177, 7611212159 zo dňa 20. 12. 2013 rozhodol tak, že rozsudok Okresného súdu Spišská Nová Ves zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na nové konanie.

V odôvodnení uznesenia popísal tvrdenia účastníkov konania a za základný problém označil, či platba žalobcovi, poskytnutá žalobcovi žalovaným, dňa 28. 10. 2010 bola určená na vrátenie pôžičky, alebo zaplatenie ceny diel, keďže žalobca mal voči žalovanému pohľadávku za vykonanie diela, ale aj ďalšiu pohľadávku z titulu vrátenia pôžičky. Z výpovede bývalého starostu zistil, že ide o účelové vrátenie pôžičky, ktorému záveru zodpovedá aj uznesenie, ktorým obecné zastupiteľstvo schválilo prijatie úveru na uhradenie ešte nezaplatených sporných faktúr za vykonanie diela. Z uvedených dôvodov právny záver súdu prvého stupňa, že žalovaný žalobcovi zaplatil v zmysle § 330 Obchodného zákonníka, odvolací súd označil za predčasné a napadnutý rozsudok podľa § 221 ods. 1 písm. h/ O. s. p. zrušil.

Proti tomuto rozhodnutiu, s vyznačenou právoplatnosťou 13. 02. 20104, v zákonnej lehote podal žalovaný dovolanie, z dôvodu že s poukazom na § 237 písm. f/ O. s. p. mu napadnutým uznesením bola odobratá možnosť konať, a že zároveň rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení. V odôvodnení dovolania popísal skutočnosti medzi účastníkmi, ktoré považoval za dôležité s tým, že súd prvého stupňa správne odôvodnil jeho rozhodnutie a odvolací súd nelogicky zrušil toto rozhodnutie. V odôvodnení dovolania sa zaoberal výkladom ustanovenia § 330 ods. 1 Obchodného zákonníka a konštatoval, že odvolací súd dospel bez uvedenia dôvodov k nesprávnej záveru, bez akýchkoľvek racionálnych dôvodov. Uvedené odôvodnenie neobsahuje žiadne právne dôvody, prečo bolo prvostupňové rozhodnutie zrušené a preto týmto rozhodnutím z dôvodu arbitrárnosti došlo k porušeniu princípov apelačného princípu, ktorý je za danej situácii nadradený kasačnému princípu. Navrhol rozhodnutie odvolacieho súdu zrušiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, prejednal dovolanie žalovaného podľa § 240 O. s. p. ako podané v zákonnej lehote, spĺňajúce náležitosti dovolania dané ustanovením § 242 O. s. p. Ako s prvou skutočnosťou sa zaoberal otázkou prípustnosti dovolania, keďže ide o dovolanie proti právoplatnému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým odvolací súd zrušil prvostupňové rozhodnutie.

Z obsahu dovolania je zrejmé, že žalovaný prípustnosť dovolania označil ustanovením § 237 písm. f/ O. s. p., že mu bola ako účastníkovi konania odobratá možnosť konať pred súdom a to riadne neodôvodneným rozhodnutím odvolacieho súdu.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa /§ 226 O. s. p./.

Žalovaný napadol dovolaním právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, ktorým odvolací súd prvostupňové rozhodnutie zrušil. V ustanovení § 239 O. s. p. je zakotvené, kedy je prípustné dovolanie proti uzneseniu odvolacieho súdu. V danom prípade dovolanie žalovaného podľa § 239 O. s. p. prípustné nie je.

Základnou otázkou pre posúdenie dôvodnosti dovolania žalovaného je, či postupom súdu v napadnutom uznesení, žalovanému ako účastníkovi konania bola odňatá možnosť konať pred súdom, teda či ide o dovolanie prípustné s poukazom na ustanovenie § 237 ods. 1 písm. f/ O. s. p.

Žalovaný za postup súdu, ktorým mu bola ako účastníkovi konania odňatá možnosť konať pred súdom považuje,

za nelogický záver, ktorý je v rozpore s obsahom spisu opretý o účelové tvrdenie bývalého starostu, žalovaného v tomto konaní, nečakané ignorujúce viaceré dôkazy o úhrade diela a najmä bez uvedenia akýchkoľvek racionálnych dôvodov, neuvedenie dostatočných dôvodov na ktorých bolo rozhodnutie

založené, ako porušenie jeho základného práva daného v ústave na spravodlivý proces, nedostatočné odôvodnenie odvolacieho súdu v čom spočíva nesprávne právne posúdenie a neuvedenie ustanovenia, ktoré by mal prvostupňový súd v novom konaní použiť.

Podľa žalovaného mu bola daným postupom odňatá možnosť konať pred súdom znemožnením realizácie jeho procesných práv na súdnu ochranu a práva na spravodlivé konanie a odňatá možnosť konať v dvojinstančnom konaní.

Po prejednaní veci dovolací súd dospel k záveru, že tvrdenia žalovaného v dovolaní sú účelové ničím nepodložené, za účelom dosiahnuť, aby zrušujúce rozhodnutie odvolacieho súdu bolo zrušené a bolo potvrdené rozhodnutie súdu prvého stupňa.

Z odôvodnenia odvolacieho súdu je zrejmé, že sa nestotožnil s prvostupňovým rozhodnutím ako aj to, čo označil za základný problém, konkrétne, či žalobcovi poskytnutá platba žalovaným, bola dňa 28. 10. 2010 určená na vrátenie pôžičky, alebo na zaplatenie ceny diela.

Najvyšší súd Slovenskej republiky /§ 10 a ods. 1 O. s. p./ tvrdenie žalovaného v dovolaní s poukazom na rozhodnutie a odôvodnenie odvolacieho súdu uvedené v napadnutom rozhodnutí označil za účelové nezakladajúce sa na pravdivých skutočnostiach, ktoré by mohli zakladať prípustnosť dovolania podľa § 237 ods. 1 písm. f/ O. s. p .

Zrušenie prvostupňového rozhodnutia odvolací súdom, z dôvodu iného právneho názoru ako vyslovil súd prvého stupňa, nemôže byť považované za odňatie možnosti účastníkovi konania konať pred súdom.

Najvyšší súd dospel k záveru, že postupom súdu v odvolacom konaní nebola žalovanému odňatá možnosť konať pred súdom, ani porušené jeho právo na spravodlivý súdny proces a právo na súdnu ochranu podľa čl. 46 Ústavy Slovenskej republiky.

Najvyšší súd vzhľadom na to, že v dovolacom konaní sa nepotvrdila existencia procesných väd konania vymenovaných v § 237 O. s. p. a prípustnosť dovolania nevyplýva ani z ustanovenia § 293 ods. 3 O. s. p., dovolanie podľa ustanovenia § 243b ods. 5 O. s. p. v spojení s ustanovením § 218 ods. 1 písm. c/ O. s. p., ako smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému dovolanie nie je prípustné, odmietol.

V dovolaní úspešnému žalobcovi trovy konania nepriznal, nakoľko mu v dovolacom konaní žiadne trovy nevznikli.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný žiadny opravný prostriedok.